

บทความพิเศษ

แนวทางในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อเอชไอวี ในการปฏิบัติงานด้านการผ่าตัด

พงศ์ศักดิ์ ยุกตะนันทน์*

**Yuktanandana P. Guideline to prevent transmission of HIV during operations.
Chula Med J 1995 Jul; 39(7): 483-489**

Incidence of HIV infection in Thailand is increasing. The awareness of self protection among health care workers (H.C.W) are still not widely accepted. There are some specific problems to handle the protection measures in our health care system. I had some experience of working among HIV seropositive patients. I would like to point out some guidelines to prevent transmission of HIV during operation.

Key words : HIV, Precaution, Operation.

Reprint request: Yuktanandana P. Department of Orthopedic and Rehabilitation Medicine, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand.

Received for publication. April 15, 1995.

* ภาควิชาออร์โธปิดิกส์และเวชศาสตร์ฟื้นฟู คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การปฏิบัติงานในการผ่าตัดในผู้ป่วยติดเชื้อ HIV เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากอัตราการติดเชื้อของประชากรเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้การทำงานมีความปลอดภัยมากที่สุด ศัลยแพทย์ต้องยึดหลักและแนวทางในการปฏิบัติดน ซึ่งมีรายสตานับได้แนะนำ เช่น universal precautions โดย Center for Disease Control,⁽¹⁾ Task Force on AIDS and Orthopaedic Surgery : Recommendations for prevention of human immunodeficiency transmission in practice of orthopaedic surgery โดย American academy of orthopaedic surgeons⁽²⁾ และมีผู้เขียนลงในวารสารต่างๆ มากมาย ผู้เขียนได้ร่วมรวมแนวทางการปฏิบัติเหล่านั้น พร้อมทั้งประสบการณ์เสนอแนวทางในการปฏิบัติงานดังนี้

1. การเตรียมตัว เตรียมใจ ศัลยแพทย์จะต้องศึกษาความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับเชื้อโรคที่สามารถแพร่กระจายได้ โดยการบันปีอนเลือดและสารคัดหลั่งจากร่างกาย⁽³⁾ ไม่ว่าจะเป็น hepatitis B virus หรือ HIV ต้องศึกษาถึงสถานะการณ์ของโครนั้นๆ ว่ามีความชุกเป็นอย่างไร ผู้ป่วยลักษณะใด มีความเสี่ยงสูงความนำเชื้อถือของการตรวจแต่ละชนิดว่ามีความจำเพาะเจาะจงและความไวในการตรวจเพียงใดและมีโอกาสเกิดผลบวกเที่ยมและผลลบเที่ยมหรือไม่ เมื่อมีความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อ HIV ดีพอแล้ว ก็ต้องพยายามทำความเข้าใจปัญหาการติดเชื้อในประเทศไทย ว่าเป็นทางปัญหาสัมคมไม่มีผู้ติดเชื้อรายได้ที่ประณاةจะได้รับเชื่อมมา ในการทำใจดังนี้ต้องอาศัยความเข้าใจในวิชาชีพแพทย์อย่างไรก็ตามก็ต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในการทำผ่าตัดทุกครั้ง การคิดว่ามอบสิ่งที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดให้กับคนไข้ โดยไม่ได้ทำร้ายผู้ป่วยเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง

เมื่อเตรียมใจแล้ว การเตรียมตัวให้มีความพร้อมในด้านการงานก็มีความสำคัญเช่นกัน การทำการผ่าตัดในขณะที่มีธุรกิจหรืองานบริการอื่นๆ รออยู่หรือมีผู้ป่วยอื่นรออยู่ ทำให้การทำงานเป็นไปด้วยความรีบเร็วบนศัลยแพทย์ต้องพยายามปรับสภาพให้ตัวเองให้พร้อมสำหรับงานทางด้านการผ่าตัดลดเวลาพยาบาลลดภาระและความรับผิดชอบอื่นๆ ลงการทำงานเมื่อตนพร้อมที่สุด

2. ผู้ร่วมปฏิบัติงาน (team work) ในการปฏิบัติงานที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ผู้ร่วมปฏิบัติงาน เช่น พยาบาลช่วยผ่าตัด, พยาบาลเครื่องมือ และเจ้าหน้าที่ดองมีความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติงานในการผ่าตัดที่แพทย์ผู้ช่วยหรือพยาบาลผู้ช่วยมีอารมณ์ โทรศัพท์ถูกบังคับให้ปฏิบัติงานจะทำให้โอกาสเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น บางครั้งต้องจัดให้มีพยาบาลอาสาสมัครในการส่งเครื่องมือในผู้ป่วยที่ทราบว่ามีการติดเชื้อ HIV ในกรณีผ่าตัดผู้ป่วยที่ทราบว่ามีการติดเชื้อ HIV ผู้เข้าร่วมผ่าตัดมักมีความกังวลใจเสมอแพทย์ที่ผ่าตัดควรเป็นแพทย์ที่ชำนาญ นักเรียนแพทย์หรือแพทย์ฝึกหัดไม่ควรเข้าช่วยผ่าตัด เพราะมีโอกาสพลั้งเหลือได้ง่าย ถ้าเป็นไปได้ทั้งแพทย์ผู้ผ่าตัดและผู้ช่วยควรมีความชำนาญทั้ง 2 คน⁽³⁾

3. สภาพแวดล้อมในการผ่าตัดเหมาะสม การแพร่กระจายของเชื้อ HIV อาจกระจายออกไปนอกห้องผ่าตัดถ้าไม่มีการเตรียมการให้พื้นที่สะอาดต้องเตรียมการให้เวียนของอุปกรณ์ต่างๆ ก่อนลงมือผ่าตัด และลงมือผ่าตัดเมื่อพร้อมแล้วจริงๆ ปัจจัยต่างๆ ในการเตรียมสภาพแวดล้อมที่ต้องคำนึงถึงมีดังนี้

3.1 ลดความจ่อแฉในห้องผ่าตัด⁽⁴⁾ ไม่ควรให้มีการเดินเข้าออกห้องผ่าตัดบ่อยๆ ทำให้เกิดสภาพความชุลมุน อาจมีการนำเชื้อ HIV ออกไปสัมผัสภายนอกได้ ผู้ที่มีหน้าที่เท่านั้นที่ควรได้รับอนุญาตให้เข้ามาในห้องผ่าตัด

3.2 No touch ถุงมือที่เป็นอันเลือดหรือสารคัดหลั่งจากร่างกายคนไข้ไม่ควรแตะต้อง สิ่งของที่ผู้อื่นอาจหยิบจับด้วยมือเปล่า มีรายงานพบว่าเชื้อ HIV สามารถอยู่ในสภาพที่แห้งและทำการติดเชื้ออยู่บนพื้นผิวได้ถึง 7 วัน ผู้ที่จับคนไข้และถุงมือเป็นอันเลือดไม่ควรจับรถเข็นคนไข้ คอมไฟหรือหน้าป้าย ผู้ป่วยทั้งสิ้น

3.3 Disposal เลือดและน้ำจากการผ่าตัดปิดให้มิดชิด สายน้ำทึบต้องไม่มีรอยร้าว ถ้าใช้ disposable set ได้ ก็จะดีแต่แพงมาก ก่อนทึบเลือดและน้ำจากผู้ป่วยต้องนำเชือก捆ทุกครั้ง

3.4 Disinfection เครื่องมือทุกชิ้นก่อนส่งไปให้หน่วยซักล้าง ล้างนึง ต้องนำเชื้อ ก่อนทุกครั้งปัจจุบันใช้ AIDS TAB (sodium hypochloride tab)

หรือใช้ 2% glutaraldehyde 10-15 นาทีก็ได้ เจ้าหน้าที่หน่วยซักล้างควรใส่ถุงมือยาง ใส่หมวก ผ้าปิดจมูก แวน เสื้อคลุม หรือ พลาสติกกันเปื้อนที่น้ำซึมผ่านไม่ได้ในการล้างเครื่องมือ เพื่อป้องกันการเปื้อนเชื้อโรค

3.5 เวลาในการผ่าตัดต้องเหมาะสม

ในการผ่าตัดที่เสี่ยงเวลาในการผ่าตัดต้องเหมาะสมทุกคน ควรพร้อม แต่หันนี้การเลื่อนการผ่าตัดออกไปต้องไม่เกิดผลเสียต่อผู้ป่วย การผ่าตัดถ้าเป็นรายแรกๆ ในตอนเช้า ทุกคนจะมีสภาพพร้อมกว่าการผ่าตัดเป็นรายสุดท้ายในตอนบ่าย ซึ่งทุกคนจะรู้สึกกระวนกระวายใจในการเลิกงาน

3.6 เครื่องมือในการผ่าตัด ต้องเตรียมไว้ให้พร้อมและมีความเหมาะสมในการใช้งาน หากต้องใช้เครื่องมือที่ไม่เหมาะสมทำให้การผ่าตัดไม่ดีพอโอกาสเสี่ยงก็มีมาก ทั้งนี้ต้องเตรียมให้พร้อมก่อนลงมือผ่าตัด

4. Barrier precautions 在การป้องกันการติดเชื้อทางศัลยกรรมในระบบหลังมีเครื่องมือต่างๆ มาก ทำให้ราคาอุปกรณ์ต่างๆ มีราคาแพง การลงทุนต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่า โดยการศึกษาผลดีผลเสีย ประโยชน์ และความคุ้มค่าก่อนตัดสินใจเลือกแนวทางในการปฏิบัติ อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึง สิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

4.1 ถุงมือผ่าตัด ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าถุงมือผ่าตัดที่ไม่มีรอยร้าวสามารถป้องกัน การติดเชื้อได้อย่างแน่นอน ถึงแม้ว่าถุงมือผ่าตัดทั่วๆ ไป เมื่อส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอน จะพบว่ามีช่องขนาด 5 μ (ไมโครน) ตลอดความหนาของถุงมือ ในขณะที่เชื้อ HIV I มีขนาดเพียง 100-150 nanometer (0.1-0.15 μ) แต่ก็ไม่เคยเพาะเชื้อได้ จากการซึ่งผ่านของเชื้อในถุงมือที่ไม่มีรอยร้าวเลย⁽⁵⁾

ถุงมือสองชั้น การใส่ถุงมือ 2 ชั้น สามารถแก้ไขปัญหาช่องของถุงมือผ่าตัดได้ และจากการศึกษาจากหลายสถาบันพบว่า การใส่ถุงมือชั้นเดียว มีโอกาสสร้างได้ถึง 14% ทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัวการใส่ถุงมือสองชั้นลดอัตราการทะลุของถุงมือลงเหลือ 6% แต่ในการผ่าตัดที่ยาวนานเกินกว่า 3 ชั่วโมง ถุงมือทั้งสองชั้น จะทะลุหรือมีรอยร้าวเสมอ แต่การใส่ถุงมือ 2 ชั้น ทำให้ลดการสัมผัสได้ มีผู้แนะนำให้ใส่ถุงมือชั้นในใหญ่ครึ่งเบอร์ และใส่ถุงมือขนาดปกติชั้นนอกเพื่อลดการร้าวของถุงมือในขณะผ่าตัดนานๆ ควรเปลี่ยนถุงมือชั้นนอกทุก 1 ชั่วโมง^(3,6-9)

ถุงมือผ้า ถุงมือไนโอล่า ถุงมือกอล์ฟ ถุงมือไนลอน เคราะห์ ใช้เพื่อป้องกันการบาดของมีดและเศษกระดูก โดยใส่ไว้ตรงกลาง แต่ไม่ป้องกันการแทรกกระดูกโดยเข้มข้น จึงควรใส่เฉพาะในช่วงที่ต้องคลำกระดูกเท่านั้น⁽¹⁰⁾

อย่างไรก็ตามไม่มีการศึกษาถึงคุณสมบัติทางกายภาพของถุงมือใช้ช้ำ ซึ่งใช้แพร่หลายในประเทศไทย เนื่องจากถุงมือมีราคาแพงการใช้ครั้งเดียวไม่คุ้มค่า จึงน่าจะมีการศึกษาถึงโอกาสของการทะลุของถุงมือใช้ช้ำซึ่งถูกนึ่งในเครื่องนึ่งหลาຍครั้งต่อไป

4.2 *Gown* เสื้อกาวน์ที่ใช้สำหรับการผ่าตัด ที่สามารถป้องกันการติดเชื้อจากเสื้อและสารคัดหลังของร่างกายได้ ควรเป็นกาวน์ที่น้ำซึมผ่านไม่ได้ (impermeable gown) โดยเฉพาะแพทย์ผู้ผ่าตัด และแพทย์ผู้ช่วยที่ยืนอยู่ข้างเตียงผ่าตัด การวนครัวมีขันดายราเหมาะสม ไม่ควรมีส่วนใดของร่างกายที่ไม่ถูกปักคลุม ด้วยวัสดุกันน้ำตั้งแต่เท้าขึ้นมา อย่างไรก็ตามมีการศึกษาประสิทธิภาพของเสื้อกาวน์ในการป้องกันการซึ่งผ่านของเชื้อ HIV โดย Shadduck จาก Duke university⁽¹⁰⁾ ได้ทำการทดลองในเสื้อกาวน์ 17 ชนิด มีเพียง 4 ชนิดเท่านั้นที่ป้องกันการซึ่งผ่านของเชื้อ HIV “ได้ลักษณะของเสื้อกาวน์ที่ดีมีดังนี้ “disposable non-woven spunlace polyester pulp fabric and reinforced with plastic film or high thread count woven polyester linen” ซึ่งมีราคาแพงกว่า disposable gown ทั่วๆ ไปอีก 25% สำหรับการผ้า (cotton) ป้องกันเชื้อ HIV ได้น้อยที่สุดผ้าไม่จำเป็นต้องเปียกชุ่มเชื้อ ก็ทะลุผ่านไปได้ ขนาดของอนุภาคน้ำที่ทะลุผ่านไป มีขนาดเล็กที่มองด้วยตาเปล่าไม่เห็นเท่านั้น

สำหรับประเทศไทยผู้ป่วยที่มีผลเสื้อ HIV บางครัวใส่เสื้อกาวน์ชนิดใช้ครั้งเดียวส่วนในผู้ป่วยทั่วๆ ไป ก่อนใส่กาวน์ควรสำรวจรอยชาด รอยทะลุก่อน ควรเลือกเสื้อกาวน์ที่ใช้ผ้าหนาๆ และควรใส่ผ้ากันเปื้อน พลาสติกข้างในสิ่งหน้าอกทุกครั้ง ถ้ามีโอกาสเสี่ยงต่อการเปื้อนเลือดมากๆ อาจใส่ปลอกแขนพลาสติกหรือใส่ผ้ากันเปื้อนไว้เชือกเพิ่มเติม

4.3 *Boots* ควรใส่รองเท้ายางหุ้มถึงน่องสูงประมาณได้เข้าหรือรองเท้าบู๊ทต้องกันน้ำได้ไม่มีรูร้าว

หันนี้เนื่องจากมีรายงานการติดเชื้อ HIV ที่ผ่านทางผิวหนังที่ไม่มีแผล และปลายเท้ามักเป็นบริเวณที่แพทย์จะพบเลือดหรือเยื่อกน้ำในระหว่างผ่าตัดเสมอๆ เพื่อไม่ให้เชื้อกระจายออกไปนอกห้อง ควรสวมถุงคลุมเท้ากับรองเท้ายาง และถุงคลุมเท้าต้องไม่มีตะเข็บบริเวณได้ฝ่าเท้า เนื่องจากจะเป็นตำแหน่งที่น้ำซึมเข้าไปประอะเปื้อนรองเท้าข้างในได้ถุงคลุมเท้าต้องกดกึ่งหรือเปลี่ยนใหม่ก่อนออกจากห้องผ่าตัดทุกครั้ง

การใช้รองเท้าแตะที่เปิดปลายเท้าในการใส่ผ่าตัด ไม่ควรใช้อีกต่อไปเนื่องจากมีโอกาสเสี่ยงต่อการเปื้อนเลือด ตามขอบเล็บและปลายเท้ามาก ถ้าจะใช้ก็ควรใส่ถุงคลุมเท้าก่อนเข้าทำการผ่าตัดทุกครั้ง

4.4 Head and face cover หมวดผ่าตัด ควรเลือกชนิดปิดใบหน้าและศีรษะให้มากที่สุด ควรใช้ชนิดใช้แล้วทิ้งที่มีปิด扣ด้วย หน้ากากปิดหน้าที่มีแผงพลาสติกใส่พบว่าป้องกันการปนเปื้อนเชื้อได้ดีกว่าหน้ากากปิดหน้ากับแวนพลาสติก⁽¹⁰⁾ หน้ากากปิดหน้าควรใช้ชนิดกันน้ำ เมื่อชั้นเครื่องเปลี่ยนทันที ในปัจจุบันมีการทดลองพบเชื้อ HIV ในละอองเลือด (aerosol) ที่เกิดจากการใช้ power instrument^(3,14) และเชื้อ virus บางตัว เช่น หูดสามารถติดมากับควนของการใช้เครื่องจักรหรือ laser ได้^(10,12) และมีรายงานการติดหูดที่โพรงจมูกศัลยแพทย์ จึงมีการพัฒนาการใช้หน้ากากปิดหน้าและเครื่องช่วยหายใจ เพื่อป้องกันละอองอากาศขนาดเล็กที่ทะลุผ่านหน้ากากปิดหน้าเข้าไปปนเปื้อนเยื่อบุโพรงจมูกได้ อย่างไรก็ตามเพื่อป้องกันละอองอากาศต่างๆ ควรใช้เทปติดขอบหน้ากากปิดหน้ากับใบหน้าก่อนทำการผ่าตัดทุกครั้ง

หน้ากากปิดหน้าชนิดผ้าที่ใช้ทั่วๆ ไป ไม่สามารถป้องกันการซึมของเลือด และน้ำในการผ่าตัด ได้อาจทำให้เกิดการปนเปื้อนที่ใบหน้าได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ผ้าฝ้ายมีรูขณาจดใหญ่ไม่สามารถกรองละอองอากาศ และควันจากการผ่าตัดได้เลย⁽¹⁰⁾

4.5 Draping การปูผ้าในอดีตเป็นการป้องกันการติดเชื้อจากบริเวณที่ไม่สะอาด ไม่ให้มานะปนเปื้อนแผล ในปัจจุบันนี้แนวปฏิบัติดังกล่าวก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง การปูผ้าต้องคำนึงถึงผู้ป่วยเป็นหลักก่อน แต่ต้องเพิ่มแนวปฏิบัติของการป้องกันการแพร่กระจายการติดเชื้อ

จากผู้ป่วยไปยังนอกบริเวณผ่าตัดด้วย โดยทั่วไปควรถือว่าบริเวณผ่าตัดทุกแห่งเป็นบริเวณที่มีเชื้อ เครื่องมือต่างๆ ที่ไม่ใช่ไม่ควรนำมาในบริเวณผ่าตัด การปูผ้าที่ดีต้องไม่ให้เลือดและน้ำล้างจากผู้ป่วยไปปนเปื้อนบริเวณข้างเคียงได้ ผ้าที่ปูควรใช้ผ้าที่น้ำซึมผ่านไม่ได้ (impermeable sheet) และควรมีแผ่นพลาสติกรองข้างใต้ในปัจจุบันมีผ้าปูที่ออกแบบชนิดมีช่องพลาสติกให้สอดแขนขาเพื่อไม่ให้น้ำรั่วไปยังเตียงผ่าตัด การปูผ้าที่ดีควรเตรียมการไม่ให้เลือดหรือน้ำจากผู้ป่วยไหลลงไปเลอะพื้นด้วย การติดถุงพลาสติกรองเลือดที่ขอบแผลหรือใช้ผ้าสำเร็จที่มีถุงรอง (plastic pouch drape) ก็จะป้องกันการปนเปื้อนได้ อุปกรณ์ที่ต้องใช้ร่วมกัน เช่น tourniquet ควรมีพลาสติกรอง และปิดทันเพื่อไม่ให้เลอะเลือดหรือมีการปนเปื้อนได้

ตามที่กล่าวแล้วว่าเชื้อ virus HIV สามารถเพาะเชื้อขึ้นได้แม้อยู่ในสภาพแห้งเป็นเวลานาน ผ้าปูผ่าตัดที่ใช้ต้องใหญ่พอที่จะคลุมเตียงผ่าตัดได้มิดชิด

4.6 Floor mat ในการผ่าตัดที่มีน้ำล้าง จากผู้ป่วยมากๆ เช่น การผ่าตัดส่องกล้อง ในข้อควรเสื่อมปูพื้นชนิดพิเศษ⁽¹⁰⁾ ซึ่งต่อกับสายน้ำทิ้งเพื่อไม่ให้น้ำไหลลงไปบริเวณอื่นๆ ในห้องผ่าตัด ถ้าไม่มีอาจใช้อ่างมาารองได้เตียงผ่าตัดก็เป็นวิธีป้องกันได้ดีที่สุด

4.7 Air flow ในปัจจุบันการพัฒนาห้องผ่าตัดได้คำนึงถึงกิจกรรมที่อากาศไหลเวียนใน ห้องผ่าตัด เป็นหลักเพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อโรคพุ่งกระจายในห้องผ่าตัด และเพื่อไม่ให้แผลผ่าตัดดิดเชื้อ การทำผ่าตัดบางชนิดที่ต้องเสื่ออุปกรณ์เข้าไปในตัวคนไข้สภาพแวดล้อมในห้องผ่าตัดต้องสะอาดมากที่สุด ในต่างประเทศห้องผ่าตัดที่จัดให้อากาศไหลเวียนแบบลามินาร์ และมีการปรับความดันอากาศในห้องผ่าตัดเป็นห้องผ่าตัดชนิดมาตรฐาน ในยุคที่บริเวณ ผ่าตัดถือว่าเป็นบริเวณที่ไม่สะอาด จากการติดเชื้อจากผู้ป่วยและการผ่าตัดบางอย่างที่ใช้ laser, เครื่องจักรไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ลมที่อาจมีละอองของเชื้อ HIV อยู่ในละอองอากาศที่พุ่งกระจาย การควบคุมให้อากาศไหลจากด้านผู้ป่วยลงไปยังพื้นและถูกดูดออกทางด้านข้าง ทำให้ลดละอองอากาศที่กระจายขึ้นไปยังเยื่อบุโพรงจมูกได้บ้าง อย่างไรก็ตามมีรายงานการติดเชื้อหูดเท่านั้น

ทางคwanจากการเผาด้วยเครื่องจีไฟฟ้าที่เยื่อบุโพรงจมูก ปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงอีกประการหนึ่งคือ ขนาดของไส้ เครื่องกรองอากาศที่ใช้ในระบบนี้ ซึ่งอาศัยเครื่องผสมอากาศ โดยมีส่วนผสมของอากาศเดิมให้หลักลับมาบ้าง เครื่องกรองอากาศเหล่านี้มีขนาดธูกรองเล็กพอกองเรื่องเชื้อไวรัส HIV หรือไม่ ยังไม่มีรายงาน (HIV I virus ขนาด 0.15 μ แต่ไส้กรองคุณภาพสูงมีขนาดธูกรอง 3 μ)⁽³⁾

5. ปรับปรุงเทคนิค (Technical changes) การปรับปรุงเทคนิคในการผ่าตัดก็เพื่อลด โอกาสของ การได้รับเชื้อ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดบริเวณมีจากการที่ถูกเข็มเย็บด้ำ⁽¹³⁾ การปรับปรุงเทคนิคดังนี้ ปรับปรุงหั้งแพทย์ผู้ผ่าตัด พยาบาลช่วยผ่าตัดและบุคลากรที่ช่วยในห้องผ่าตัดทุกคน

5.1 เทคนิคการเตรียมผู้ป่วย⁽³⁾ ในการเตรียมผู้ป่วยก่อนการผ่าตัด การโภนขนโดยใช้มีดโภน ถ้าหลีกเลี่ยงได้ควรเปลี่ยนมาใช้แทนดึงขนแทน ถ้าต้องโภนโดยใช้มีดโภน ให้ผู้ที่มีความชำนาญเป็นผู้โภนเท่านั้น หั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายและไม่ให้เกิดแผลเลือดออก ซึ่งจะเป็นบริเวณที่มีโอกาสแพร่เชื้อโดยไม่จำเป็น

การใช้ปลอกหัดห้ามเลือด ควรใช้ทุกโอกาสที่เป็นไปได้เพื่อป้องกันไม่ให้มีเลือดออกในบริเวณผ่าตัดปลอกหัด ควรพันเตรียมไว้ก่อนทุกครั้งเมื่อจำเป็นก็สามารถใช้งานได้ทันที

ในผู้ป่วยที่มีแผลเปิดและมีเลือดออก ผู้ที่ฟอกทำความสะอาดแผลควรใส่เสื้อกลุ่มน้ำกากและผ้าปิดปาก เช่นเดียวกับแพทย์ และควรห้ามเลือดออกให้เร็วที่สุด

5.2 เทคนิคในการผ่าตัด บริเวณผ่าตัด ให้ถือว่าเป็นบริเวณที่ไม่สะอาดเฉพาะแพทย์และผู้ช่วยเท่านั้นที่ควรอยู่ในบริเวณผ่าตัด พยาบาลผู้ช่วยควรแยกโดยยืนห่างจากไปเทคนิคที่ควรปรับปรุงมีดังนี้

1. ขั้ลงค่อยๆ ทำผ่าตัด อย่างกังวลใจ และใจร้อน การทำข้าและปลอดภัยดีกว่า เร็วและเสียงภัย

2. ของมีคมควรส่งในชามรูปไต่ครั้งละชิ้นเท่านั้น ทุกครั้งที่มีการส่ง-รับของมีคมให้มีการขันบอกดังๆ เสมอ ต้องไม่มีการส่งเครื่องมือที่แหลมคมผ่านจากมือไปยังมือ อาจใช้แผ่นแม่เหล็กช่วยรับส่งเครื่องมือ เพื่อให้ค่อยๆ หยิบจับเครื่องมือ

3. อย่าให้เลือดออก ไม่ควรปล่อยให้มีเลือดออกในแพลผ่าตัดมากควรพยายามห้ามเลือดทุกครั้ง ฝึกให้เป็นนิสัย การเลือกชนิดแพลผ่าตัดที่สามารถห้ามเลือดได้มีความจำเป็น เมื่อพบจุดเลือดออกที่มีเลือดออกมาก พยายามห้ามเลือดโดยใช้คิมและผูกดิกกว่าใช้ไฟฟ้าซึ่งควันอาจมีเชื้อไวรัสได้

4. การเย็บปิดแผล ไม่ควรเย็บ 2 มือ หรือช่วยกันเย็บแพลเดียวควรเย็บแพลละ 1 คนเท่านั้น ถ้ามี skin staple จะปลดด้วยกาวการเย็บแพลด้วยเข็มเย็บแพล เมื่อยืดแพลด้วยเข็มเย็บอย่าจับเข็มไว้ในมือขณะผูกไหมเย็บแพล

5. การปิดแพลในระยะแรกแพทย์ผ่าตัดควรฝึกทำผ่าตัดย้ายและปลูกผิวหนังเพื่อปิดแพลและทำการปลูกผิวหนังในระยะแรกในแพลเปิด เพื่อลดการทำแพลในหอผู้ป่วยเป็นระยะเวลานานๆ ก่อนทำการผ่าตัดปิดแพลในระยะหลัง

6. สำราญถุงมืออย่าง ถ้าถุงมือชั้นนอกมีรอยร้าวให้เปลี่ยนถุงมือทันที และควรเปลี่ยนถุงมือชั้นนอกก่อนปิดแพลหรือพันด้วยผ้าเย็บพันแพล เพื่อไม่ให้เลือดประดัดด้านนอกของผ้าพันแพล และใช้ถุงมือชั้นในที่สะอาดเท่านั้นในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยหรือเปลี่ยนถุงมือ ถูกใหม่ก่อนเคลื่อนย้ายผู้ป่วยอย่าถอดถุงมือก่อนที่จะถอดเสื้อกลุ่มผ่าตัดและถุงกลุ่มเท้าที่ประจำเป็นอันทั้ง

7. อุปกรณ์ลมในการผ่าตัดทางออร์-โทปิดิกส์ การใช้อุปกรณ์ลมในการตัดกระดูก เช่น เลือยลม, เครื่องขยายโพรงกระดูก ต้องระวังไม่ให้ลั่งของเลือดฟุ้งกระจาย เนื่องจากเลือดที่ฟุ้งกระจายเป็นละอองเหล่านี้ สามารถทะลุผ่านหน้ากากได้ การใช้เครื่องมือเหล่านี้ควรใช้ผ้ากันชนบังละอองที่เกิดขึ้นหรือเลี้ยงไปใช้เครื่องมือที่ไม่ใช้เครื่องมือลม

5.3 เทคนิคในการส่งผ่าตัด⁽⁴⁾ พยาบาลช่วยผ่าตัดควรเป็นผู้ที่เต็มใจช่วยผ่าตัดในรายที่ทราบผลเลือด และต้องพยายามฝึกฝนเทคนิคต่างๆ ในการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ในการผ่าตัดและป้องกันการติดเชื้อ HIV

1. ส่งเครื่องมือที่คุณในถาดเสมอ ไม่ส่งตรงไปยังมือของศัลยแพทย์ (no touch)

2. ส่งเสียงบอกทุกครั้งที่ส่งเครื่องมือ

3. จับใบมีดและเข็มโดยใช้อุปกรณ์อื่นๆ ทุกครั้งอย่าใช้นิ้วมือจับ

4. เข็มที่จับด้วยคีมจับเข็มแล้ว ให้คว้าปลายเข็มลงทุกครั้งหรือจับให้เข็มนอนราบกับพื้นภาคเครื่องมือ

5. เข็มให้เก็บไว้ในหมอนเข้มทุกครั้ง จนกว่าจะนำมาใช้

6. อุปกรณ์ที่มีปลายแหลมคมให้วางไว้ที่มุมที่ไกลที่สุดบนโต๊ะเครื่องมือผู้ตัด

7. ปลายเข็มสายเดренให้ปิดด้วยพลาสติก ทุกครั้งจนกว่าจะใช้งาน

8. ให้แพทย์แต่งตัวใส่เสื้อคลุมผ้าตัด เองถ้าเข้ามาในระหว่างการผ่าตัดการช่วย ใส่เสื้อคลุมใส่ถุงมือทำให้เกิดการปนเปื้อนได้ ถ้าพยาบาลอยู่ระหว่าง การผ่าตัด

6. การทำให้ปราศจากเชื้อ⁽¹⁰⁾ ใน การผ่าตัด ผู้ป่วยที่มีโอกาสแพร่กระจายเชื้อ HIV ศัลยแพทย์มี ความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้วิธีการในการทำให้ปราศจาก เชื้อ การทำให้ปราศจากเชื้อ โดยการ sterilization เป็น สิ่งที่ดีเลิศ แต่ส่วนใหญ่แล้วการใช้ยาฆ่าเชื้อคุณภาพดีก็ เพียงพอ โดยเฉพาะกับอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดการปราศจาก เชื้อในหม้อนึ่งไม่ได้ เช่น กล้องส่องในข้อและกล้องส่องใน ช่องห้องเป็นต้น วิธีการที่ใช้ในการทำให้ปราศจากเชื้อ สำหรับเครื่องมือเหล่านี้ได้แก่

6.1 *Glutaraldehyde* ทำให้เกิดสภาวะ ปราศจากเชื้อได้โดยใช้น้ำยา 2% เป็นเวลา 10 ชั่วโมงที่ 25°C และล้างออกด้วยน้ำสะอาดหรือทำการฆ่าเชื้อได้ โดยใช้น้ำยา 2% แซ่ 10 นาที และล้างออกด้วยน้ำสะอาด Glutaraldehyde มีอายุการใช้งาน (shelf life) เพียง 28 วัน และจะลดประสิทธิภาพลงเมื่อใช้บ่อยๆ และจะ ตกรอกอนบนเลนส์ของกล้องส่องอาจทำให้เลนส์มัวลงได้

6.2 (*Eto*) *Ethylene oxide* ทำให้ปราศ จากเชื้อ ถ้าอบไว้ 105 นาที และอยู่ในภาวะ aeration มาแล้ว 8 ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม *Eto* ทำให้กาวที่ใช้ติด เลนส์บางชนิดละลายทำให้อุปกรณ์เสียหายได้

6.3 หม้อนึ่ง (*Autoclave*) ปัจจุบันเครื่อง- มือต่างๆ พยายามพัฒนาให้สามารถนึ่งในหม้อนึ่งได้

ในการทำให้ปราศจากเชื้อกับเครื่องมือ ทุกชนิดต้องทำการล้างเอาสิ่งสกปรกคราบเลือดออกให้ หมดเสียก่อนที่จะนำลงแข่น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เพราะเศษ เลือดแห้งกรังที่ติดอยู่ จะทำให้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคซึม เข้าไปทำลายเชื้อโรคบนผิวเครื่องมือไม่ได้

7. ถ้ามีอุบัติเหตุเกิดขึ้น⁽¹⁰⁾

ให้หยุดการผ่าตัดทันที ล้างบริเวณที่มีการ ปนเปื้อนด้วยสบู่และน้ำให้สะอาด ถ้าถูกเข็มดำหรือมี ผลถูกของมีคมบาดให้ถอดถุงมือ ล้างแผลด้วยสบู่และ น้ำให้สะอาดทันทีหรือใช้ 70% isopropyl alcohol ล้าง แผล

ให้รายงานการปนเปื้อนให้หน่วยงานที่ควบคุม การติดเชื้อทราบทันทีและควรตรวจเลือดเพื่อหา HIV antibody ทันทีเป็นพื้นฐานเอาไว้ก่อนและควรตรวจซ้ำทุก 3, 6 และ 12 เดือน

8. *Health authority* ความสำเร็จในการ ปฏิบัติงานกับคนไข้ที่ติดเชื้อ HIV และการป้องกันการ ติดเชื้อมา�องศัลยแพทย์ และทีมผ่าตัดต้องอาศัยผู้ที่มี อำนาจและหน้าที่ในการควบคุมนโยบายและให้การ สนับสนุนที่ดี การให้นโยบายควรคำนึงถึงผู้ป่วยบัด และ ให้การสนับสนุนมาด้วยทุกครั้ง ปัญหาผู้ติดเชื้อ HIV จะ ยังคงอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลานาน การสนับสนุนอุดสาห- กรรมในการผลิตอุปกรณ์และเครื่องมือที่ช่วยในการผ่า ตัดให้เกิดความปลอดภัยน่าจะคุ้มค่า การให้ความมั่นใจ ต่อบุคลากรทางการแพทย์ในการให้ การดูแล เมื่อบุคคล เหล่านั้นประสบภัยพิบัติจากการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่มีค่า อย่างยิ่ง

สรุป

การป้องกันการติดเชื้อจากผู้ป่วยมาด้วยแพทย์ และบุคลากรทางการแพทย์ นั้น ทุกคนควรจะต้องยึด มั่นในการใช้มาตรการการป้องกัน (Universal Pre-caution) ไม่ว่าจะเป็นผู้ป่วยที่ทราบผลเลือด หรือไม่ ก็ตาม การปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันการติดเชื้อเสมอๆ จะทำให้เกิดความชำนาญ และปฏิบัติตัวด้วยความเคยชิน จนเป็นปกติสิ้ย อย่างไรก็ตามในภาวะจำกัดงบประมาณ ใน การจัดหาอุปกรณ์ต่างๆ หรือการจัดสภาพแวดล้อมใน

July 1995

การผ่าตัดให้ปลอดภัยมากที่สุดต้องสิ้นเปลืองบประมาณเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นไปไม่ได้ในบางสถานที่ แพทย์และบุคลากรก็ควรปรับปรุงมาตรฐานการป้องกันการติดเชื้อ ให้ปฏิบัติตามมากที่สุด และเหมาะสมที่สุดในสภาพที่จำกัด โดยใช้ความรู้และแนวทางที่ได้เสนอไว้ดังแต่ต้น

อ้างอิง

1. Center for Disease Control. Recommendations for prevention of HIV transmission in health-care setting : MMWR 1987 Suppl 25; 30:2-188
2. Task force on AIDS and orthopaedic surgery. Recommendations for the prevention of human immunodeficiency virus (HIV) transmission in orthopaedic surgery practice. Am Acad Orthopaedic Surg Bull 1989.
3. Hester RA, Nelson CL. Method to reduce intraoperative transmission of blood borne disease. J Bone Joint Surg 1991 Aug;73-A(7) : 1108-11
4. Bessinger CD Jr. Preventing transmission of human immunodeficiency virus during operation. Surg Gynecol Obstet 1988 Oct; 167(4): 287- 9
5. Dalgleish AG, Malkousky M. Surgical gloves as a mechanical barrier against human immunodeficiency viruses. Br J Surg 1988 Feb; 75(2) : 171-2
6. Dodds RDA, Barker SGE, Morgan NH, Donaldson DR, Thomas MH. Self protection in surgery : the use of double gloves. Br J Surg 1990 Feb;77(2):219-20
7. Matta H, Thompoon AM, Rainey JB. Does wearing two pairs of gloves protect operating theatre staff from skin contamination? Br Med J 1988 Sep 3;297(6648): 597-8
8. Eckersley JRT, Williamson DM. Glove punctures in an orthopaedic trauma unit. Injury 1990 May;21(3):177-8
9. Gerberding JL, Littell C, Tarkington A, Brown A, Schechter WP. Risk of exposure of surgical personnel to patients' blood during surgery at San Francisco General Hospital. N Engl J Med 1990 Jun 21;322(25): 1788-93
10. Cannon WD, Vittori JM. AIDS and Arthroscopic surgery. Arthroscopy 1992;8(3): 279-86
11. Johnson GK, Robinson WS. Human immunodeficiency virus-1 (HIV-1) in the vapors of surgical power instruments. J Med Virol 1991 Jan;33(1):47-50
12. McLeod GG. Needlestick injuries at operations for trauma : Are surgical gloves an effective barrier? J Bone Joint Surg 1989 May;71-B(3): 489-91
13. Schiff SJ. A surgeon's risk of AIDS. J Neurosurg 1990 Nov; 73(3)651-60